

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/118/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6925010399
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Buceková, PhD., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6925010399.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Andreja Matušovica v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a iné o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn.: 15T/62/2025 zo dňa 11. 09. 2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. 12. 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. d), ods. 3 Trestného poriadku z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Rimavská sobota sp.zn. 15T/62/2025 zo dňa 11. 09. 2025 vo výroku o vine za skutok v bode 2/ a vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodujúc sám

obžalovaného A. B., nar. XX. XX. XXXX C. D. E., trvale bytom F. XXX/XX, XXX XX G., t.č. H. B. – I.,

za skutok v bode 1/ právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a), písm. b) Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona

o d s u d z u j e :

podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku o s l o b o d z u j e

obžalovaného A. B., nar. XX. XX. XXXX C. D. E., trvale bytom F. XXX/XX, G., XXX XX D. E., t.č. H. B. – I.,

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota, sp.zn.: 1Pv/17/25/6609 zo dňa 27. 06. 2025 pre skutok pod bodom 2/, právne kvalifikovaný ako prečin neoprávneného prechovávanía omamnej a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že od presne nezistenej doby do 17:20 hod. dňa 13.01.2025 C. D. E. u seba vo svojom odevne neoprávnenne prechovával plastový uzatváratelný sáčok o rozmeroch 4x7 cm s obsahom kryštalickej látky, pričom na základe znaleckého posudku B. J. K. H. L. E. M. L. č. ČES:PPZ-KEU-SL-EXP-2025/98 sa

v prípade kryštalickej látky jednalo o psychotropnú látku metamfetamín, zvanú aj „pervitín“, ktorá látka je zaradená do II. skupiny psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v Zákone č. 13/2004 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, kde hmotnosť tejto kryštalickej látky predstavovala 0,440 gramov s priemernou koncentráciou 52,3 % hmotnostných metamfetamínu s obsahom 230 mg absolútneho metamfetamínu spôsobilého po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom obžalovaný uvedený plastový sáčok s obsahom kryštalickej látky vydal poverenému príslušníkovi PZ dňa 13.01.2025 o 19:00 hod. po tom, čo bol zastavený a kontrolovaný hliadkou N. N. L. D. E. C. D. E., A. G. E. pred rodinným domom č.XX J. vodič osobného motorového vozidla zn. I. N. K.,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Výroky o treste zákazu činnosti a o ochrannom opatrení zostávajú rozhodnutím krajského súdu nezmenené.

Výrok o vine za skutok pod bodom 1/ zostáva rozhodnutím krajského súdu nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn.: 15T/62/2025 zo dňa 11. 09. 2025 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným v bode 1/ pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a), písm. b) Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a v bode 2/ pre prečin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 13.01.2025 v čase okolo 17:20 hod. C. D. E., G. E. po predchádzajúcom užití psychotropných látok viedol osobné motorové vozidlo zn. I. N. K. čísla D., pričom pred D. O. G.XX P. zastavený a kontrolovaný hliadkou N. O. Q. N. L. D. E., kedy bolo zistené, že uvedené vozidlo viedol obžalovaný aj napriek tomu, že na základe trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/77/2023 zo dňa 01.06.2023 právoplatného dňa 26.07.2023 bol obžalovanému okrem iného uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 5 rokov a 7 mesiacov, na základe trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 0T/23/2024 zo dňa 11.02.2024 právoplatného dňa 11.02.2024 bol obžalovanému okrem iného uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 2 rokov, na základe rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 0T/35/2024 zo dňa 25.04.2024 právoplatného dňa 25.06.2024 bol obžalovanému okrem iného uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 2 rokov a rozhodnutí N. O. Q. N. L. P. P. L. Č. ORPZ-BB-OD12-282/2024-SK zo dňa 26.08.2024, právoplatného dňa 26.08.2024 mal obvinený uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 48 mesiacov, pričom znaleckým posudkom z odvetvia súdne lekárstvo pod č. 118/2025 bolo preukázané, že obžalovaný A. B. mal v čase vedenia motorového vozidla dňa 13.01.2025 v krvi potvrdenú prítomnosť látky metamfetamín v koncentrácii 1044 ng/ml a amfetamín v koncentrácii 82 ng/ml a obvinený viedol motorové vozidlo napriek tomu, že bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/77/2023-202 zo dňa 01.06.2023 právoplatný dňa 26.07.2023 okrem iného na trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov nepodmienečne a zároveň bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch postihnutý rozhodnutím N. O. Q. P. P. E. R.. ORPZ-BB-OD12-282/2024-SK zo dňa 26.08.2024 právoplatným dňa 26.08.2024,

2/ od presne nezistenej doby do 17:20 hod. dňa 13.01.2025 C. D. E. u seba vo svojom odevu neoprávnenne prechovával plastový uzatvárateľný sáčok o rozmeroch 4x7 cm s obsahom kryštalickej látky, pričom na základe znaleckého posudku B. J. K. H. L. E. M. L. č. ČES:PPZ-KEU-SL-EXP-2025/98 sa v prípade kryštalickej látky jednalo o psychotropnú látku metamfetamín, zvanú aj „pervitín“, ktorá látka je zaradená do II. skupiny psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v Zákone č. 13/2004 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, kde hmotnosť tejto kryštalickej látky predstavovala 0,440 gramov s priemernou koncentráciou 52,3 % hmotnostných metamfetamínu s obsahom 230 mg absolútneho metamfetamínu spôsobilého po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom obžalovaný uvedený plastový sáčok s obsahom kryštalickej látky vydal poverenému príslušníkovi PZ dňa 13.01.2025 o 19:00

hod. po tom, čo bol zastavený a kontrolovaný hliadkou N. N. L. D. E. C. D. E., A. G. E. L. rodinným domom G.XX J. vodič osobného motorového vozidla zn. I. N. K..

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 171 ods. 3 Trestného zákona s prihladnutím na § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 5 písm. a) Trestného zákona s prihladnutím na § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na doživotie. Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona, § 74 ods. 1 druhá veta Trestného zákona bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný sám, ako aj prostredníctvom svojej obhajkyne. V písomných dôvodoch odvolania, ktoré podal proti výroku o vine v bode 2/ rozsudku a proti celému výroku o treste uviedol, že ušlo pozornosti samosudcu, že zápisnici o vydaní veci z 13. 01. 2025 predchádzala komunikácia medzi ním a policajtom C., ktorá je popísaná v úradnom zázname z 13. 01. 2025, z ktorého časť citoval. Zdôraznil, že policajt C. postupoval v rozpore so zákonom a nepoučil ho, že nie je povinný urobiť sebausvedčujúce vyhlásenie a následne poučenie v zápisnici o vydaní veci už tento nezákonný postup nemohlo konvalidovať. Prímerane poukázal na Nález Ústavného súdu SR III.ÚS 561/2021 a predložil aj dve rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp.zn.: 3Toš/7/2008 z 29. 06. 2009 a sp.zn.: 3Tdo 11/2013 zo dňa 29. 05. 2013. Záverom žiadal, aby bol spod obžaloby pre skutok v bode 2/ oslobodený a aby mu bol uložený spravodlivý trest za skutok pod bodom 1/.

V odvolaní odôvodnenom prostredníctvom obhajkyne poukázal na to, že rozhodnutie súdu je neprímerane prísne, nezohľadňuje ním produkovanú argumentáciu a teda, že sa nemohol sám doznať k spáchaniu trestného činu a sám seba usvedčiť a inkriminovať a tvrdenie súdu, že bol riadne poučený pred tým, ako vydal zakázanú látku a že tak urobil dobrovoľne, nie je možné brať ako relevantné. Bol pod vplyvom omamných látok a nemohol riadne rozumieť poučeniam, ktoré majú prísne formálny jazyk, preto zo strachu vec vydal, ale určite popiera, že by tak konal po riadnom poučení a dobrovoľne. Zároveň nie je žiadny dôkaz, ktorý by ho usvedčoval zo spáchania skutku pod bodom 2/ obžaloby a tento ani nebol produkovaný. Vo vzťahu k trestu mal za to, že trest doživotného zákazu činnosti viesť motorové vozidlá je neprímerane prísny, nie je pre neho nijako motivačný a je možné ho uložiť len v zákonnej hranici 10 rokov. Záverom navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci, alebo aby bol spod bodu 2/ obžaloby oslobodený a aby trest za skutok pod bodom 1/ zohľadnil okolnosť, že sa k spáchaniu skutku doznal.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril aj prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota, ktorý považoval napadnuté rozhodnutie za zákonné, dôvodné v plnom rozsahu, čo do viny ako aj trestu a ochranného opatrenia. Samotné odvolanie obžalovaného a jeho obhajcu navrhol zamietnuť.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného dňa 11. 11. 2025.

Verejné zasadnutie krajského súdu sa konalo za účasti obhajkyne obžalovaného a prokurátora krajskej prokuratúry. Obžalovaný podaním doručeným krajskému súdu 01. 12. 2025 výslovne požiadal, aby sa verejné zasadnutie vykonalo v jeho neprítomnosti, čomu krajský súd po vyjadrení procesných strán vyhovel.

Prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný, dôvodný a správny vo všetkých jeho výrokoch, preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí s odkazom na podané odvolanie navrhla napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste a v bode 2/ obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania obžalovaného a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, a preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im

predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu ako aj napadnutého rozsudku krajský súd zistil, že dňa 27. 06. 2025 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota pod sp.zn.: 1Pv 17/25/6609 obžalobu na obvineného A. B. v bode 1/ pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a), písm. b) Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a v bode 2/ pre prečin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom.

Hlavné pojednávanie na okresnom súde sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, o čo sám obžalovaný požiadal. Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania, prečítaním zápisnice o výsluchu svedkov P. S. C., O. T. a K. B. z prípravného konania. Dokazovanie doplnil prečítaním znaleckého posudku KEÚ PZ, odborného vyjadrenia, dvoch znaleckých posudkov odboru Zdravotníctvo a farmácia a prečítaním listinných dôkazov.

Vzhľadom na to, že obžalovaný podal odvolanie len proti výroku o vine v bode 2/ a celému výroku o treste, krajský súd preskúmaval len tieto napadnuté výroky.

Krajský súd zistil, že okresný súd sa v bode 2/ napadnutého rozsudku dopustil podstatnej chyby konania, ktorá napadnutému výroku rozsudku predchádzala tým, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a porušil ustanovenie Trestného zákona.

Ku skutku pod bodom 2/ je potrebné uviesť, že okresný súd výrok o vine oprel o dôkazy spočívajúce v znaleckom posudku kriminalistického a expertízneho ústavu, ktorým bolo preukázané, že v prípade kryštalickej látky, ktorú mal obžalovaný vo svojej držbe sa jednalo o psychotropnú látku metamfetamín, ktorá je zaradená do II. skupiny psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone číslo 13/2004 Z.z. ktorým sa dopĺňa a mení zákon číslo 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, kde hmotnosť tejto kryštalickej látky predstavovala 0,440 g s priemernou koncentráciou 52,3% hmotnostných metamfetamínu s obsahom 230 mg absolútneho metamfetamínu spôsobilého po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa. Zároveň okresný súd poukázal na to, že obžalovaný túto okolnosť v celom priebehu trestného konania nenamietal, až do vytýčenia termínu hlavného pojednávania. Z jeho výpovede v prípravnom konaní vyplýva, že drogu vydal policajtom dobrovoľne, pričom okresný súd poukázal aj na výpoveď svedka P. S. C., ktorý vypovedal, že obžalovaný sám povedal, že má pri sebe drogy pre vlastnú spotrebu a po príchode príslušníka PZ obžalovaný sáčok s drogou vydal.

Do zápisnice o výsluchu svedka C. z prípravného konania zo dňa 25. 03. 2025, ktorú okresný súd na hlavnom pojednávaní prečítal svedok vypovedal, že dňa 13. 01. 2025 vykonával s kolegyňou hliadkovú službu. Okolo 17:20 v D. E., G. E. zastavili osobné vozidlo značky I. N. K.: D., po zastavení ktorého vyzvali vodiča na predloženie dokladov, pričom zistili, že sa jednalo o A. B., ktorý mal uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel a zároveň bol na neho vydaný príkaz na dodanie do výkonu trestu. Vodič vozidla bol podrobený dychovej skúške s výsledkom 0,03 mg/l, avšak nakoľko javil známky užívania návykovej látky, vodič bol poučený a vyzvaný, či je ochotný sa podrobiť toxikologickému vyšetreniu na prítomnosť omamných a psychotropných látok, s čím pán B. súhlasil a sám uviedol, že deň pred tým užil látku metamfetamín. Výsledok z následného toxikologického vyšetrenia bol pozitívny. Pri týchto úkonoch menovaný tiež povedal, že aj pri sebe má drogy pre vlastnú potrebu, preto bol prostredníctvom operačného dôstojníka vyznamenaný poverený príslušník PZ. A. B. následne vydal poverenému príslušníkovi kryštalickú látku v sáčku a hotovosť 620 eur. Viac k veci svedok uviesť nevedel a v ostatnom trval na svojom predchádzajúcom výsluchu.

Zápisnice o predchádzajúcich výsluchoch svedka P. S. C. zo dňa 21. 01. 2025 a 27. 02. 2025, kde uviedol aj dôvod zastavenia vozidla však na hlavnom pojednávaní prečítané neboli.

Z vyššie citovanej výpovede svedka C. je zrejmé, že v tejto výpovedi neuviedol dôvod zastavenia vozidla obžalovaného a tento nevyplýva ani zo žiadnych iných dôkazov na hlavnom pojednávaní vykonaných. Z takto vykonaného dokazovania pred okresným súdom preto nevyplýval dôvod na zastavenie vozidla a ani skutočnosť, že by sa obžalovaný dopustil dopravného priestupku odvodňujúceho takéto zastavenie. Okresný súd sa napriek podrobnému odôvodneniu nevyrovnal dostatočne so všetkými relevantnými okolnosťami ohľadne postupu policajnej hliadky pri služobnom zákroku podľa zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore.

Z uvedeného dôvodu nemal krajský súd inú možnosť ako obžalovaného za skutok pod bodom 2/ spod obžaloby oslobodiť. Neprichádzalo do úvahy zrušenie rozsudku a vrátenie veci okresnému súdu na doplnenie dokazovania dodatočným výsluchom svedka, pretože takáto zmena by v konečnom dôsledku mohla vyznieť v neprospech obžalovaného, čím by bola porušená zásada zákazu zmeny k horšiemu.

Vo vzťahu k druhu a výmere uloženého trestu krajský súd uvádza, že Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Pre ukladanie trestov platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody, o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Ustanovenie § 34 ods. 2 a 6 Trestného zákona umožňuje uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe.

Vzhľadom na oslobodenie za skutok pod bodom 2/ bolo namieste zmiernenie trestu odňatia slobody uloženého okresným súdom za skutok pod bodom 1/, a preto tento uložený trest krajský súd znížil obžalovanému o dva mesiace z pôvodne uložených osem mesiacov na šesť mesiacov, ktorý považuje za primeraný aj vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho kriminálnu minulosť. Obžalovaný bol doposiaľ 13 krát súdne trestaný a to súdmi Slovenskej republiky ako aj zahraničnými súdmi pre rôznorodú trestnú činnosť, za ktorú mu boli v Slovenskej republike ukladané prevažne nepodmienečné tresty odňatia slobody. Rovnako ako okresný súd, aj krajský súd ukladal trest úhrnný podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, keďže obžalovaného odsudzoval za dva trestné činy, ktoré sú prečinmi, za ktoré je možné uložiť trest odňatia slobody až na dva roky.

Pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil krajský súd obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný už bol v predchádzajúcich 10 rokoch pred spáchaním žalovaných trestných činov vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Vo vzťahu k výroku o treste zákazu činnosti, tento bol okresným súdom správne uložený na doživotie. Neobstojí námietka obhajoby, že je možné trest zákazu činnosti ukladať iba v lehote 10 rokov, a to vzhľadom na ustanovenie § 61 ods. 5 písm. a) Trestného zákona, keďže obžalovaný už bol za takýto trestný čin, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku dvakrát odsúdený, pričom jedno odsúdenie bolo uložené v inom členskom štáte Európskej únie, v Holandsku (Rozhodnutie Rechtbank Oost-Brabant zo dňa 29. 01.2014, sp.zn.: 01-248170 -12, právoplatné dňa 13. 02. 2014 pre skutok označený ako „Jazda pod vplyvom alkoholu alebo omamných látok“) a druhé odsúdenie trestným

rozkazom Okresného súdu Lučenec, sp. zn.: 22 T/77/2023 zo dňa 01. 06. 2023 právoplatným 26. 07. 2023 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere sedem mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zákaz činnosti vedenia motorových vozidiel na päť rokov a sedem mesiacov. Okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 7b ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní na účely trestného konania sa zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Toto ustanovenie premieňa požiadavku stanovenú v čl. 3 rámcového rozhodnutia Rady 2008/675/SVV z 24. júla 2008 o zohľadnení odsúdení v členských štátoch Európskej únie v novom trestnom konaní. Ustanovenie reaguje na požiadavku obojstrannej trestnosti spáchaného skutku. Každý členský štát má povinnosť zabezpečiť, aby sa v trestnom konaní proti osobe zohľadnili rovnako, ako sa zohľadňujú vnútroštátne odsúdenia, aj predchádzajúce odsúdenia vyhlásené proti tejto osobe za iné skutky v iných členských štátoch, o ktorých získal informácie v súlade s uplatniteľnými nástrojmi vzájomnej právnej pomoci alebo výmeny informácií z registrov trestov, a aby sa im v súlade s vnútroštátnym právom priznali rovnocenné právne účinky ako predchádzajúcim vnútroštátnym odsúdeniam (premietnuté do § 488a TP).

Krajský súd sa plne stotožnil s výrokom napadnutého rozsudku o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou v zmysle ustanovenia § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona a § 74 ods. 1 druhej vety Trestného zákona, keďže obžalovanému bol znalkyňou diagnostikovaný syndróm závislosti na pervitíne, stredne ťažkej závažnosti. Vzhľadom na ukladaný trest odňatia slobody bez podmieneného odkladu jeho výkonu okresný súd správne obligatórne ukladal ústavnú formu protitoxikomanického liečenia.

Výroky o treste zákazu činnosti a o ochrannom opatrení zostali vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutím krajského súdu nezmenené, keďže nebol vzhľadnutý dôvod na ich zmenu alebo zrušenie.

Výrok o vine pre skutok v bode 1/ nebol odvolaním obžalovaného napadnutý, preto tento zostal rozhodnutím krajského súdu nedotknutý.

Na základe uvedeného krajský súd postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o vine pod bodom 2/ ako aj vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a rozhodol vo veci sám tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.